

thăng-tiến

DEPT LEGAL
INDOCHINE
N° 81/4

C
A
B
Y
T
O
U
T
D
R
O
I
T

25 ANS

BENOIT CHARCOT BERTIER VIEUX CASTOR LHOT

805011865

25 ANS DE SCOUTISME

Mây gió không thường, đêm 7 Novembre 1936 không chắc hẳn rằng chúng ta sẽ được nghe lời anh Toàn quốc Ủy Viên nói, vậy Thăng Tiến vội gửi thư sang xin anh viết cho những lời anh sẽ nói ở cuộc lửa trại 7 Novembre để cho anh em bên này hoặc vì máy điện không tốt, hoặc vì không có máy, cũng có thể nghe thấy anh chỉ bảo được.

Chiếc tàu bay đến hôm 30 Octobre đã đem lại bức thư của anh, xin kíp đăng để anh em đọc.

Une lettre récente du Commissaire Hoàng Đạo-Thúy me rappelait la promesse que je lui avais faite d'adresser un message au Journal des Eclaireurs de France du Tonkin : « Thăng-Tiến » et une autre lettre du Commissaire Trần Văn-Khắc m'informait que le Journal des Eclaireurs de Cochinchine qu'il dirige depuis plusieurs années « Hướng Đạo » allait fusionner avec « Thăng-Tiến ».

Je réponds au désir du Chef Thuy en écrivant le présent message et je veux dire au Chef Khắc combien je me réjouis du désintéressement avec lequel vous avez résolu de transformer vos deux journaux de district en un seul journal Indochinois.

Le scoutisme aide chacun de nous à devenir meilleur, il n'est jamais humiliant de constater qu'on a des efforts à faire pour se perfectionner. Or on dit parfois que les Indochinois ont le défaut d'être trop attachés à ce qui flatte leur amour propre personnel. Vous donnez un beau démenti à cette affirmation en cherchant moins la gloire du scoutisme cochinchinois ou tonkinois que l'intérêt du scoutisme de toute l'Indochine.

C'est dans cet esprit que vos frères Eclaireurs de la métropole fêtent actuellement le 25e anniversaire du scoutisme français.

En 1911 furent fondés le mouvement des Eclaireurs Unionistes et celui des Eclaireurs de France. Les Eclaireurs Unionistes ont commémoré cette date par un grand camp national auquel nous avons envoyé une délégation de Commissaires et de garçons E.D. F. En Novembre ce sont les E.D.F. qui fêtent leur anniversaire en demandant particulièrement à leurs membres d'être plus fidèles que jamais à l'esprit de service d'accomplir avec une générosité toujours plus grande toutes « Bonnes Actions » personnelles, collectives, qui se présentent à eux. Mais aussi nous avons voulu associer nos frères Unionistes à notre joie. Nous avons ensemble prié Lord Robert Baden Powell de venir présider les 12 et les 13 Décembre le 25e anniversaire de la fondation du scoutisme français, et nous avons aussi invité nos frères Scouts de France, dont le mouvement est maintenant âgé de 16 ans, à partager notre bonheur, et voici

que les Éclaireuses et les Guides ont aussi fait appel à Lady Baden Powell, en sorte que le 12 et le 13 Décembre tout le scoutisme français, garçons et filles, Cheftaines et Chefs, exprimera sa reconnaissance à B. P. et à Lady B. P.

Il faut, Frères Eclaireurs d'Indochine, unir profondément vos sentiments aux nôtres pendant ces deux mois de fêtes. Organisez avec vos commissaires les réunions de Chefs ou les jeux d'Eclaireurs qui vous sembleront en harmonie avec le programme des grands jeux et rassemblements dont le « Chef » vous a donné connaissance. Travaillez la main dans la main avec nos frères scouts et donnez votre adhésion confiante et joyeuse à toutes réunions interfédérales que pourraient organiser vos commissaires. Vous songerez en fêtant notre 25e année de scoutisme que le mouvement scout dans le monde est encore plus vieux que le mouvement des Eclaireurs de France et que le mouvement des Eclaireurs Unistes et qu'il a débuté en 1908 au camp anglais de Brownsea. C'est parce que B. P. en 1908 a enthousiasmé les premiers Eclaireurs qui se groupaient autour de lui que le mouvement s'est répandu dans le monde et que nous avons eu le bonheur les uns et les autres, d'y participer. Sans B. P. nous ne nous connaîtrions pas. Frères Eclaireurs et Scouts d'Indochine. Nous devons au Chef Scout du monde une reconnaissance bien grande puisque l'amitié qui nous lie lui doit son existence.

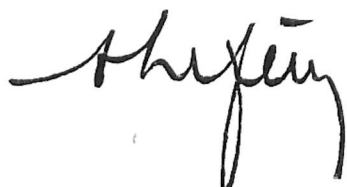
Je voudrais que dans toutes les troupes et les meutes on s'efforce de faire connaître davantage la vie de B. P. à nos garçons. Alors, les petits sentiront que le Chef Scout du monde est un peu leur père et c'est pour cela que nous sommes vraiment tous Frères.

Puisque nous sommes frères, il faut que nous puissions être toujours fiers les uns des autres. Pour cela pratiquons un scoutisme pur. Nous avons promis lorsque nous sommes entrés dans le mouvement d'être fidèles à notre loi. Pensons à tout ce que cette loi exige chaque jour de nous et si nous sommes de vrais Eclaireurs et de vrais Scouts, tout le monde aura la Sympathie pour nous et le mouvement grandira beaucoup.

Mais il est certain que plus le mouvement grandira et plus il aura besoin de chefs. Or le métier de chef est un rude métier qui s'apprend et dans lequel on se perfectionne chaque jour. Vous l'avez bien compris. Chefs d'Indochine en vous rendant en si grand nombre au camp école de Dalat. Je sais combien il vous a fallu de courage pour triompher du mauvais temps, mais je sais aussi que le succès a couronné vos efforts et que vous gardez tous le meilleur souvenir des journées que vous avez vécues ensemble. Rien ne pouvait me réjouir davantage que la nouvelle de l'organisation de votre camp. Vous verrez vous mêmes quel bénéfice en retireront dès maintenant vos troupes. Mais ce n'est qu'un commencement. Ne manquez aucune occasion de vous rassembler avec vos commissaires pour compléter la science que vous avez acquise à Dalat ; quel que soit le lieu où se tiendront les pro-

chains camps de chefs, considérez comme un devoir de vous y rendre et d'y envoyer le plus grand nombre possible de vos frères Chefs.

Je parle de camp et je pense à ce grand camp mondial qui réunira de 20 à 30.000 garçons de tous les pays du monde en Hollande l'été prochain. Comme ce serait beau que vous puissiez envoyer au moins un représentant de chacun des districts d'Indochine au Jamborée de Hollande. Organisez-vous, faites réaliser des travaux, obtenez les concours qui vous permettront de subvenir au frais de voyage de vos délégués. Si vous êtes d'accord, nous ferons ensemble toutes les démarches qu'il sera possible pour faciliter le voyage et nous accueillerons en France de la manière la plus fraternelle lors de votre passage. Sans doute ce serait plus intéressant que tous, Eclaireurs et Chefs, vous puissiez venir en Hollande. Mais songez aussi que la plus grande partie des Eclaireurs de France de la métropole et des autres colonies ne pourraient pas non plus participer au Jamborée et cependant ils s'efforceront de venir en aide à ceux qu'ils délégueront. C'est dans l'espoir de recevoir vos représentants l'été prochain en France que je termine ce message et que je vous redis à vous tous, chers Chefs et Frères Eclaireurs, dont je garde un souvenir si réconfortant, combien je suis heureux de vous sentir tous unis autour des Commissaires qui représentent notre grande fraternité scout en Indochine.

 A. V. Lefèvre
(VIEUX CASTOR)

AGENDA

Chúng tôi muốn in một quyển lịch con (Agenda) như quyển lịch của các liên hội bên Pháp vẫn in cho anh em H Đ dùng, trong có đủ 365 ngày, mỗi ngày có chỗ để anh em ghi chép những việc đáng ghi, có những kỷ niệm về lịch sử nước ta, lịch sử thế giới và lịch H. Đ, những trăm ngôn có ích, những bảng để tiện khi thi sinh hay hạng nhất, hạng nhì, những cách cấp cứu, những điều cần nhớ, bìa giấy, đóng đẹp. Một quyển lịch luôn luôn ở trong túi anh em, giấy hơn trăm trang suốt năm bầu bạn với anh em. Khi vui, khi lo nghĩ, có thể ghi chép vào làm vào một quyển sử một năm trong lúc tuổi xanh của anh em, mỗi khi cần đến những điều khó hỏi có thể giở ra mà xem được. In một quyển như vậy tốn công phu và tiền cũng nhiều. Chúng tôi định như vậy mà sự từng trải lại bảo chúng tôi ợi đã, vậy xin anh em, nhất là nhờ các vị đoàn trưởng, ủy viên, cho biết mỗi chỗ lấy được độ bao nhiêu quyển. Nếu số dùng có khá nhiều thì chúng tôi mới dám đem in. Giá chỉ đến 0,25 một quyển. Nếu trong bức thư các Anh trả lời về « Hối ý » mà các anh cho biết cả luôn thể về việc Agenda này thì thật may cho chúng tôi lắm.

THĂNG - TIẾN

LỄ THỌ 25 TUỔI

Kỳ này là liên hội của chúng ta hai mươi năm tuổi, tới lúc trưởng thành, nghĩ ngày thơ ấu, lo độ sau này. Chúng ta mới sáu tuổi nhưng gặp được cái gia-đình bền vững thì vui vẻ thật là đáng vậy.

Liên-hội lại khéo tìm được một cách kỷ-niệm rất hay. Tối 7 Novembre này, nửa đêm, một luồng điện sẽ phát từ Ba-Lê, rồi khắp trong thế giới, chỗ nào có anh em Eclaireurs de France là đều nghe thấy bài ca của Liên-Hội do anh em trong ban hát liên hội hát. Rút lời thì mười lăm ngàn anh em khắp nơi đều hát theo, trong một giây phút vạn rười người cùng một lời, cùng ngoảnh theo một tôn chỉ cao, cùng một ý nghĩ, cái lòng yêu nhau tất dằm ấm thêm. Biết rằng mình là một phần trong cái gia đình lớn lao đến thế, anh em mọi nơi đều có thể chắc ở sức chung mà dẫn bước noi lên đường minh-nghĩa một cách mạnh bạo. Rồi từ Ba-Lê lời ông anh cả, lại thấu đến tận tai ta. Lần này có lẽ mới một, mà Lão Hải-ly nói, lời nói được 30 ngàn chiếc tai cùng lắng nghe vậy.

Trong báo Eclaireur de France từ số 15 Septembre đến số 4 Novembre có đăng một truyện giải, nhan là « Bắt cóc » của Báo đen (tây) làm. Cái vở truyện này sẽ là vở cuộc chơi lớn mà tất cả 15 ngàn anh em đều chơi hôm 8 Novembre. Hiềm vì chúng ta không sao nhận kịp được báo ở tây nên xin lược đăng chuyện Bắt-cóc ở trong báo Thăng Tiến để anh em xem mà dự bị chơi cho thỏa thích. Vậy xin anh em đọc kỹ, ngắm nghĩa lấy cái tinh thần của truyện. Thế nào trong ngày 7 Novembre ở mỗi tỉnh cũng có một anh bị đảng Síp-Hỷ bắt cóc mất, Nhưng chúng ta hiện chưa biết tên anh ấy là gì. Mật thư của bọn Síp-Hỷ thì anh Doanh đã tóm được rồi, đăng ở trong số báo này đây, nhưng anh chỉ kịp dịch được các tên tỉnh, còn tên người và chỗ ở của anh sẽ bị bắt thì anh chưa đọc ra, nên cứ đăng nguyên văn để anh em xem trước. Anh Doanh hứa — mà Hương đạo sinh đã hứa thì thế nào cũng làm — rằng thế nào anh cũng tìm ra cái « khóa » để dịch trước ngày 7 Novembre rồi anh trình Lão-hải-ly để ông anh già dùng vô tuyến bác cho anh em biết cái « khóa » ấy, cho anh em đi tìm cho được ban chúng ta bị bọn Síp-Hỷ bắt cóc. Nghĩa bạn bè là nghĩa nặng, tình liên đoàn là tình sâu, anh em dự bị sẵn sàng để

đi cứu bạn tay chân ; song rồi chúng ta sẽ làm những điều thiện rất hay để kỷ niệm ngày sinh nhật thứ hai mươi năm của Liên-hội. Chúng ta kỷ niệm còn có cách gì hay hơn là làm điều thiện, xin anh em để lòng cho.

Chúng tôi khi biết đại khái về cuộc chơi này thì xét ra sự khó khăn về cái nổi đồng tây xa nhau quá, nên đã kịp thúc đực liên hội cho biết lược qua chuyện « Bắc cóc » để xem cho kịp. Dù cố cũng mất nửa tháng về thư đi lại bằng tàu bay, nên mới rồi mới nhận được trả lời. Phải in kịp số đặc biệt T. T. này trong một tuần ra cho anh em các nơi kịp đọc. Trong một tuần không sao báo kịp được anh em ba nơi, Nam-Kỳ, Ai - Lao và Kampoutchéa nên trong mật thư không có phần nói về ba nơi đó. Thật là một sự không được dùng — thư đi lại bốn chặng ít ra cũng mất mười ngày — xin anh em ba nơi lượng thứ cho. Sang năm đây, báo T. T. thu xếp lại, công việc thu xếp với anh em các xứ có ngăn nắp thì mới có thể chu đáo được cái trách nhiệm làm một tờ báo thông tin cho khắp các anh em.

BẮT CỐC

Trường thiên tiểu thuyết Hương - Đạo

Báo đen (Tây) soạn

LƯỢC DỊCH

— Allo, allo, Anh !

— Anh Thiên-Nga đó à, cái gì mà bảnh mắt anh đã đánh thức tôi thế ?

— Thưa anh, em sắp đi làm nên vội báo đề anh biết rằng anh Thạch bị bắt cóc lúc đêm.

— Cái gì ?

— Thưa anh anh Thạch bị bắt cóc. Sáng hôm nay em đi qua nhà anh ấy, ngoài cửa đóng nghịt, một ô-tô đầy đội xếp, kẻ đi người lại tấp nập.. Em hỏi vú già, vú mất hết hồn vía... sáng giậy vú vào phòng không thấy Thạch, gọi đội xếp ngay.

— Thạch lại đi chơi đâu chứ gì ?

— Không anh ạ, thấy có bức thư, quân cướp đầy có vừa đâu, xin anh đến ngay.

— Được, cảm ơn Thiên-Nga nhé, để anh đến ngay phố trường Sư-Phạm.

Anh Doanh buông ống nói xướng, mặc áo vôi vàng. Anh, sau khi tập một cách chắc chắn ở trong lão đoàn Dã-lao, mới nhận làm đoàn-trưởng đoàn Nam-Sơn và vào sở Tư-pháp liêm-phóng, làm thám tử.

Cái tin Thạch bị bắt cóc làm anh buồn vô cùng vì phó-đội Thạch ở đoàn Nam-Sơn đã hai năm, cha là một nhà thầu khoán lớn hay ăn chơi nên không chăm nom con mấy, mẹ lại mất sớm, anh biết cái vui đầm ấm là chỉ còn có ở đoàn mà thôi.

Doanh lầm bầm : « con nhà giàu mà khổ, bây giờ lại tội về tiền của của bố. Chắc lại quân bắt người lấy tiền chuộc như bên Mỹ hẳn . . . Minh hãy đến xem đã ».

Anh phóng xe đến số nhà 128, phố trường Sư-Phạm, một chiếc nhà lầu rục rỡ. Người xem đã vắng, anh đưa thẻ cho người đội sếp canh cửa rồi vào. Mới đến đã gặp ngay ông để ra anh Thạch còn mặc nguyên áo tơi, mặt tái mét, đang nói truyện với ông Cẩm.

— À ông Doanh, cảm ơn ông đến thế này, sao ông cũng giúp tìm hộ thằng bé nhà tôi.

— Tôi tưởng ông ở Đalat.

— Phải, nhưng hôm qua tôi nhận được bức điện tin ký tên vú già nhà tôi, nói cháu mệt nặng, không ngờ lại còn khổ hơn một nữa

Ông Cẩm : Phải chúng nó muốn ông về đề kịp đọc bức thư khốn mặt kia.

Doanh hỏi : Tôi muốn xem bức thư ấy được không ?

— Đây này.

Thư bằng một tờ giấy lấy ở bàn học anh Thạch, viết cũng sạch sẽ, góc lại vẽ cả biểu hiệu nữa : « Nếu ông đừng tìm cách truy nã thì chúng tôi không làm gì con ông đâu. Chúng tôi cần tiền làm một việc cao thượng. Sẽ cho ông biết ngay số tiền phải nộp số tiền gửi và cách gửi số tiền ấy cho chúng tôi — Síp-Hỹ ».

Ông Cẩm : cha chả là việc cao thượng . . . rõ những quân mồm miệng dáo hoảnh.

Doanh : ngài cho tôi biết việc tra cứu kết quả thế nào có được không ạ ?

— Ông là . . . ?

— Trần quốc Doanh, thám tử sở Tư-Pháp Liêm-Phóng.

— Được . . .

— Tôi biết truyện lúc đầu rồi. Tôi là đoàn trưởng của Thạch.

Chúng tôi ở trại núi ba tuần rồi chiều hôm qua về, đến nhà Thạch chỉ thấy có vú già coi nhà còn các người làm khác thì theo ông chủ đây vào trong Đalat cả

— Phải, thế rồi sáng hôm nay tìm cậu không thấy đâu nữa.

— Nếu là bắt cóc thì ngài đã xét ra chúng làm thế nào chưa ?

— Không rõ chúng làm thế nào nữa. Vú già ngủ ở gác thượng không nghe thấy gì, như thế có thể đoán được rằng chúng làm rất êm ái. Có lẽ trong lúc đang ngủ cậu bé bị một hay nhiều đứa túm chặt, nhét giẻ vào mồm rồi cho xuống thang đem lên xe đi mất.

— Tôi xin lên xem buồng Thạch ngủ được không ?

— Được chứ, chúng tôi đã xét kỹ, không thấy gì lạ cả.

Doanh : xin lỗi Ngài nhưng tôi muốn xem đến nơi cho biết.

Cả hai người cùng lên. Trong buồng ngoài cái giường màn chiếu còn chưa cuộn còn cái gì cũng vẫn như sắp đầu vào đấy cả. Doanh xem xét cẩn thận rồi hỏi : Cửa sổ đóng hay mở ?

— Mở.

— Thế thì xin cho lấy vết tay ở quả dấm ngay đi vì Thạch ngủ không đóng cửa sổ bao giờ.

Doanh nhìn kỹ dường, lục các ô kéo, đồ đạc, không xét được gì lại hỏi vú già : Hôm qua cậu mặc áo gì ?

— Áo Hường-Đạo vì vừa ở trại về

— Thế bộ áo ấy để đâu ?

— Không thấy nữa. Thường cậu tôi vẫn cheo ở mặc áo này ..

Doanh : Thế thì Thạch trước khi đi có mặc áo vào mà đi cả đôi giày chèo núi nữa, vì đây này những vết danh trống ở chân dường, này lại vết đi đến đây là hết. Có lẽ họ ôm Thạch ra.

Ông Cẩm : Từ cửa ra lại thấy vết thế nữa. Ông tưởng một mình ông xem thấy thôi hẳn.

Doanh điềm nhiên nói : « Hay hay đấy ! »

Ông Cẩm lầm bầm : « Chao ôi ! Ông Sherlock Holmes nữa mùa.

Cứ ngỡ như là không nghe thấy gì, Doanh vẫn xem xét, thấy vết sát nữa ở trên gác, gần thang, ở nhà dưới nữa, đến vườn thì tức quá vì vết đã bị các ông đội xếp dấm be bét cả. Anh mượn cái đèn ló, đèn sát đất để xem các vết cho rõ rồi lấy sớ tay ra phác rất đúng các vết sát vào đó.

Ông Cẩm nóng ruột hỏi : Ông thấy gì chưa ?

— Hiện giờ thì chưa thấy gì, xin cảm ơn Ngài đã chịu khó đợi tôi lâu thế.

Rồi anh đến từ biệt ông chủ : Tôi có nhiều hy - vọng. Đề tôi xin quan trên giao việc này cho tôi.

— Tôi thật chỉ mong ở ông đó thôi, ông Doanh ạ.

Anh Doanh đến sở, nhận được việc rồi mua tờ nhật - trình mới ra xem thấy những nhan đề to tướng : *Hương Đạo Sinh Phùng Văn Thạch bị bắt cóc.* — *Quân bắt cóc hoành hành ở Hanoi.* — *Phải trừ diệt bọn cướp ấy.* — *Những kết quả rất quan trọng của bản báo đặc phóng viên* Rồi thì trong đó nói dằng dai câu chuyện, nào ông Phùng-văn-Úc là nhà đại thầu khoán thường thụ gì gì bồi tinh thiên hạ đều biết tiếng : tả rõ buồng ngủ chỗ ở, từng li từng tí ; đặt như một trường thiên tiểu thuyết vậy, nói lia nói lịa, dốt cục chẳng có gì cả. Anh bực mình về nhà gặp ngay Thiên-Nga.

— Anh có tin gì la không ?

— Tôi nhận việc này, tôi thu gợn rồi đi đây.

— Đi đâu ?

— Bí mật, việc bí mật nhà nước.

— Nói với em thì hề gì !

— Được. Thế thì anh sẽ đánh chiếc ô-tô vào du lịch miền Hoành-Sơn.

— Làm gì thế ?

— Xem mấy tranh vẽ này sẽ hiểu.

Thiên-Nga ta mở quyển sổ tay ra xem : Em đến chịu thôi.

Tìm ra, tìm mau, nửa giờ nữa anh phải lên đường đó.

Xem trong báo *Eclairer de France* số 15 Septembre vừa nhận thì mới biết đến đây thôi, nhưng nếu đổi các số khác thì đến đầu tháng Décembre mới xem hết ; vậy xin lược dịch trước ra đây để anh em xem mà kịp dự cuộc chơi ngày 8 Novembre).

2 — Doanh đến Hoành-Sơn tìm ít lâu biết rằng Thạch bị nhốt trong một cái chùa ở gần lũy Trường-Dục.

Doanh giả tảng hồng xe rồi vào chùa.

3. — Doanh cứu Thạch thoát được rồi, nhưng đem lính đến vây chùa để bắt quân cướp thì thấy chùa cháy, mất hết dấu vết rồi. Anh về nhà thấy bức thư sau này : « Anh đã giải phá được các mưu trước của chúng ta. Anh có dám phá cái mưu thứ ba không Bảo trước cho mà biết đến ngày 7 Novembre 1936 chúng ta sẽ ở mỗi hạt bắt cóc một đoàn sinh cho mà xem. Sẽ bắt nộp tiền chuộc rất lớn »

4. — Thế ra bọn Síp Hỷ công nhiên khai chiến với Đoàn-Hương-Đạo. Doanh cũng không phải tay vừa. Anh tóm được một

Năm thứ 000.002
Số..... 23

THẾ-GIỚI SÌ-CÚT

Mỗi năm 360\$00
biểu không độc-
giả Thăng-Tiến

Tòa tổng - lý :

Tòa nhà chọc giời
phố Giám-Bé Hanoi

BÁO THÔNG TIN HƯƠNG - ĐẠO CÁ HOÀN - CẦU
Ra hàng ngày mỗi tháng chỉ nghĩ 28 hay 29 ngày thôi.
3 000 000 phóng - viên và trợ - bút

Téléphone :
000 000

Trại các huynh trưởng Bắc kỳ

Ở bên Pháp đến 15 Novembre các huynh trưởng cùng lão đoàn sinh sẽ họp ở năm nơi để sống một ngày đầy đủ về Hương Đạo.

Ở Bắc kỳ các huynh trưởng và lão đoàn sinh đã nhất định cắm trại ở Chi Lăng cách Hanoi 100 cây số. Mong rằng khắp cả các huynh trưởng Bắc Hà đến đó sẽ không thiếu một anh nào để chúng ta cùng nhau suy xét về quang đường đã qua, con đường trước mặt của chúng ta. Buổi tối ở Hà nội sẽ có chiếu ô tô lớn để đợi các vị từ Hải phòng, Nam định, Tonkin, Ninh bình, Phú lý đến. Còn các anh ở Hà thành thì kỳ hội đồng chuyên môn vừa rồi đã quyết định rằng dù phải đi xe đạp suốt đêm để đến trại Chi Lăng thì các anh cũng quyết lên đường.

Dù có phải nghỉ một buổi trước hay một buổi sau thì cũng mong anh em đến cho đủ mặt một góc thế kỷ mới có một lần gặp nhau như vậy.

Hợp bọn thế giới 1937

Nữ vương Hollande đã nhận phụ trợ cho cuộc họp ban thế giới thứ 5, Công chúa Guiana (sẽ lên ngôi sau này) thường đi cắm trại cùng chị em H. Đ.

Chỗ họp ban ở Vogelensang gần đủ các vẻ đẹp của Hollande, trên một quãng rộng gần các đụn cát, cây cỏ thụ, cỏ xanh rơn, mây rực rỡ, sẽ làm cho anh em vui thích vì non nước.

Các trại sẽ có rừng và đồng cỏ gian cách để cho giữ được vẻ tự nhiên của cảnh vật. Có hồ để các thủy đoàn tắm thuyền. Ann em lão đoàn đã tổ chức một trại làm việc để sửa sang đường lối và đã sắp được những đồng củi to tướng để dự sẵn.

Các màu chính thức của cuộc họp ban này là : đỏ (cá vàng, orange) và xanh lá cây (vert), lấy nghĩa đồ cá xanh lá màu của quốc gia Hollande, xanh lá cây là màu của H. Đ.

Ở Hollande đã tổ chức những cuộc vui cổ động, đã in tranh quảng cáo và tem riêng về cuộc họp ban. Sẽ in một tập sách về nơi họp ban. Sở bưu điện cũng sẽ in ba thư tem (cò) mới.

Trong kỳ họp ban sẽ xuất bản một tờ báo gọi là « Gemborekraut » có nhiều tranh ảnh và tin tức dùng từ tiếng Pháp - Đức, Anh, Hòa Lan.

Trong thư trên kia lão-hải-ly đã khuyến chúng ta cố gắng đến cuộc họp ban ấy, anh em nên cố kính phen này. Ai có ý kiến gì hay đề chủ môn chi tiêu thì xin làm ơn cho T. J. biết.

Vua Roumanie

Vua Carol nước Lô vừa mặc áo H. Đ. (8-6-1936) chủ tọa một buổi tuyên lời hứa của 500 vị huynh trưởng.

Eclaireurs Unionistes de France

Anh Cerf Agile là anh Jacques Guérin - Desjardins, vừa rời ở trại Walbaen (là trại kỹ niệm sinh nhật thứ 25 của liên-hội E.U) đã trao việc cho anh toàn quốc ủy viên mới của E.U là anh Jean Gastambide.

Trong 15 nam anh Guérin-Desjardins giữ việc T. Q. U. V. không những anh em E.U kính phục mà tất cả các anh em liên-một khác đều qui mến. Bây giờ anh nghĩ việc tam ít lâu, nghĩ những anh làm đoàn-trưởng một đoàn. Trong một bức thư anh viết cho anh em E. D. F. anh nói thế là anh được thăng chức : đủ biết công việc một anh đoàn trưởng quan trọng nhường nào mà tinh thần H. Đ của anh thật mạnh mẽ.

Haiphong

Vừa rời ở Haiphong anh em H. Đ. đoàn Gia-Long đã tổ chức một buổi

bát lớn đã kiểm tiền giúp dân lụt, được kết quả rất tốt.

○

B. P.
Đến 12 và 13 Decembre này anh em EDF và EU sẽ mời huấn - trực Baden Powell đến Pháp để chủ tọa lễ sinh nhật thứ 25 của nền H. Đ. Pháp. Tiệp dịp ấy các chị em H. Đ. cũng mời B.P. phụ nhân sang nữa.

○

T. S. F.

Cứ như một nhà sành radio nói thì Radio-Paris chỉ có thể truyền xa đến 2.000 km là cùng vậy tới 7 Novembre có lẽ ta không nghe được tiếng của Lão hải-ly. Tuy vậy ta đã

có thư của T. S. F. gửi về Anh.
Đầu số này, ta sẽ đến bức thư đó ra đọc, cũng như nghe được lời anh vậy. Chúng ta sẽ hát bài ca liên-hội và ngâm nghĩ đều các B.A mà ta sẽ thực hành bóm sau.

○

B.P. về Anh.

Sau khi đi thăm nam-phi-châu, dự cuộc họp ban toàn xứ ở đó B.P cùng phu-nhân đã về anh, dự cuộc họp ban Plymouth và ở Durham. Sáng năm cụ sẽ đến Hollande.

Tin đau đớn

Anh Nguyễn Văn Chử trong kỳ trại Lam Thành dưới quyền chỉ đạo của anh Hoàng Thụy Váo, tằm trong Lam-giang gặp nạn, mất,

Lâu từ ba, một vị Thaoh - niên Nam-Việt, trong bước đường đi tìm một cuộc đời mạnh mẽ, đã gặp nạn.

Chúng tôi đau xót vô cùng, cúi mình trước linh hồn anh.

mật thư bọn giặc biết được tên các tỉnh có đoàn sinh bị bắt cóc còn tên và chỗ ở những đoàn sinh ấy thì dịch chưa ra Nhưng anh nói trước cho các đoàn biết rằng đến nửa đêm 7 Novembre anh sẽ dùng máy vô tuyến của hãng Radio-Paris báo cho anh em biết. Mật thư của bọn giặc như sau này :

MESSAGE SECRET

Anh Doanh bắt được mật thư này của bọn Síp-hỹ, anh mới dịch được tên các chỗ mà bọn Síp-hỹ sẽ bắt cóc một người, còn tên người bị bắt cóc thì chưa dịch được. Anh đã hẹn đến đêm hôm 7 Novembre thì sẽ dùng vô tuyến cho anh em biết cái « khóa » để dịch nốt cho biết tên người bạn bị bắt mà đi cứu.

MẬT THƯ

- LẠNG-SƠN** 14-7-21-24-5-14-4-21-3-17-21-24-14-8
18-21-5-4-5-19-20-1-9-12-12-5-21-18-19
- NAM ĐỊNH** 22-21-15-14-7-22-1-14-20-9-14-8
17-21-9-14-25-5-22-15-9-5-3-5-14-20
4-9-23
- NINH BÌNH** 2-21-9-14-7-15-3-20-24
17-21-4-20-18-5-22-1-14-20-8-9
- THÁI BÌNH** 14-7-15-22-1-14-1-9-22-9-14-7-20-21
14-13-9-18-9-2-5-12
- HÀ-ĐÔNG** 4-1-14-7-4-9-14-8-3-1-19-15-9-23-1
14-20-5-20-18-5-9-25-5-8-1-22-1-14
- ĐÀI PHÒNG** 14-7-15-22-1-14-20-8-9-5-16-3-5-14-20
3-9-14-17-21-1-14-20-5-19-5-16-20-1
3-5-12-7-9-17-21-5
- PHỦ-LÝ** 8-15-9-1-14-8-20-8-1-14-8
- HANOI 1.** - 14-7-21-24-5-14-22-1-14-17-21-1-14-7
- LL-GL-BD** 20-18-5-14-20-5-17-21-1-20-18-5-3-9-20-4
4-5-12-12-5
- HANOI 2** - 12-5-8-21-24-3-1-15
- V.K-N.S.** 21-14-18-9-3-8-1-21-4
- HANOI 3.** - 20-18-1-14-2-1-11-24-3-5-14-20
- H.V.-TR** 4-9-23-19-5-16-20-3-8-1-14-3-1-21-12-13-5
- HANOI 4** - 16-8-1-13-22-1-14-13-9-14-8-19-15-9-23-1
- LB HR HB** 20-5-4-9-23-13-5-4-9-3-1-13-5-14-20
- HANOI 5.** - 16-8-1-13-22-1-14-2-9-14-8
- D.L.-C.L.** 7-21-4-20-18-5-24-21-18-18-5-20
- HANOI 6** - 12-5-4-21-24-20-8-21-15-3-8-21-9-20
- HĐ.-HK HL** 16-8-1-13-16-8-21-20-8-21
- TRUNG KỲ** abrhprtpnhxk lpepln uvxrpuxprs
ubpbnpuvxr lnpunpeptuirhrpespt
- NAM KỲ** rounpblkpes ahpbnpuxxe
tprhrpsh vsuhpobpbn bibpuvsrpebpbche

VIỆC THIỆN

Hôm đó, Ngoan ở Hội-Quán ra về với nét mặt tươi tỉnh đầy cả hy vọng của một học sinh vừa lên tám. Vì em đã được nhận là một S. C.

Về đến nhà, trừ lúc cấp sách đến tràng; ngoài thì giờ nhàn rỗi Ngoan vẫn lưu tâm những lời dạy của anh Đầu Đàn. Nào là việc thiện hằng ngày: Như giúp đỡ mọi người là bổn phận của em mà bữa qua anh dạy nơi Hội-Quán.

Suy, nghĩ, làm, kiếm, không biết đâu là việc thiện phải làm và giúp mọi người mỗi ngày là trách nhiệm của em làm một S. C. Ngoan mường lo nghĩ thì định trí nhớ lại ngày hôm qua anh Đ. Đ. có nói: « Các em nhặt vỏ chuối, vứt bỏ mảnh chai ngoài đường, dắt người mù lòa qua lộ, đưa đường kẻ lạ đều là việc thiện nên làm ». Vì sớm mai thức dậy đến giờ, Ngoan tỉnh suốt ngày nay phải làm một việc thiện: Máng toan tỉnh thì chị ở dưới bếp bung lên cho Ngoan một bát cháo cho Ngoan điếm tâm đi học. Ngoan xem đồng hồ đã sáu giờ rưỡi; điếm tâm xong Ngoan cấp sách đến tràng.

Con đường từ nhà Ngoan đến tràng học ngo 500m, Ngoan vừa đi vừa để ý kiến dọc theo lộ coi có mảnh chai hay vỏ chuối dặng vứt đi cho người khỏi nhằm té; bỗng cách xa Ngoan có một ông lão đầu râu bạc trắng, tay chống gậy đang khấp khềnh đàng xa đi lại với giọng kêu xin nghe thảm thiết.

Cơ hội này: Ngoan muốn làm điều thiện để cho ông lão ít xu song trông túi Ngoan chẳng biết tính sao! Vì Ngoan thấy ông lão dáng mạo từ sớm mai đến giờ chưa có hột cơm vào bụng thế nên đói vừa đi vừa run phần thì ông đã già quá. Ngoan thấy ông lão đi không được vững vàng với đôi giày cũ rách của ông mang ở chân đã sờ giây ra vương lấy căng ộng, thành thử ông đi khó khăn như thế; Ngoan nhờ tri S.C. nhanh nhẹn vội chạy lại để sách bên vệ đường chân qui tay buộc hộ chiếc giày cho ông lão. Ông lão lấy làm ngạc nhiên mới hỏi Ngoan: « Cháu làm gì đấy? » Ngoan trả lời: « Cháu thấy chiếc giày của ông sờ giây nên cháu buộc lại cho ông.

Nhờ Ngoan buộc lại sợi giây giày mà ông lão đi mới được vững vàng. Ông lão cảm ơn Ngoan có lòng tốt biết giúp đỡ

HỎI Ý ANH EM

Tờ Thăng-Tiến này sang năm cần sửa đổi lại đề cho hợp với cái thích và cái cần dùng của anh em. Vậy xin anh cho biết, nên :

1.- Cứ giữ nguyên như năm nay : một tháng 2 kỳ, mỗi kỳ 20 trang, nhưng in đẹp hơn ;

2.- Rộng khổ như báo « Hướng-Đạo » và có bìa, nhưng thế thì tất mỗi tháng chỉ ra được một kỳ vì tốn thêm tiền, mà cái số 0\$60 thì khó lăng được.

Vậy xin anh kịp cho biết, hai cách này anh ưng cách nào, để chúng tôi liệu-định sẵn cho kịp ngày 1er Janvier 1937. Nếu trả lời mà muốn dờ lẩn thì xin anh gửi anh đoàn trưởng để cả đoàn trả lời làm một lúc. Tiện hơn cả là anh dính ngay vào đó cái ngân phiếu 0\$60 tiền mua báo 1937, thì sau lại dờ lẩn mất con cò 0\$05 gửi sau ; có phải không anh ?

Kính chờ tin anh.

T. T.

người già cả ; tuy Ngoan giúp ông không được bạc tiền chứ lòng tốt của Ngoan đã làm được việc thiện.

Đoạn Ngoan từ giã ông lão, rảo bước đến trường thì trống vừa đánh vào lớp ; Ngoan vừa vào lớp vừa tháo cái nút ở khăn mu-soa mà lúc sáng dậy để nhắc Ngoan mỗi ngày làm một việc thiện. Suốt ngày đó, Ngoan lấy làm toại chí vì Ngoan đã làm tròn bổn phận của một S. C. tuy rằng có lắm điều giúp ích kẻ cơ hàn : là ai có của nhiều thì giúp nhiều, có ít cho ít ; bằng không bố thí được bạc tiền song dụng lòng hào hiệp cũng đủ. Như em Ngoan đây, tự xét mình không xu cho ông lão mà Ngoan được sẵn lòng buộc hộ sợi giây giấy cho ông đi khỏi té đó cũng là một việc thiện đáng khen em Ngoan và làm gương cho các em sau này bắt chước.

HẢI-YẾN (Phú Quốc)

ĐẠI BIỂU H. Đ. B. K. VÀO NAM DỰ LỄ KHÁNH THÀNH ĐƯỜNG XE HỎA SUỐT ĐÔNG-DƯƠNG

25 *Septembre* — Sở hỏa xa dành riêng một đoàn xe cho các đại biểu xứ Bắc Kỳ. 8 chúng tôi được một phần tư toa nên cũng được khá thoải mái.

Xe rời Thanh, phong cảnh bắt đầu lạ mắt, nhưng giờ cũng bắt đầu tối: chúng tôi đành ngủ lấy sức để sáng mai ngắm cảnh mơ mộng của đất thần kinh.

26 *Septembre* — Xe đã tới đèo Hải - Vân. Mưa phùn dả dích làm tăng thêm vẻ thần tiên. Những rừng cây xanh biếc, những suối trong veo thỉnh thoảng góc bề mênh mông lại ẩn hiện qua những khe núi đậm đặc Chúng tôi đang mơ màng ngắm cảnh thì tàu tới Tourane. Đường xe hỏa dứt, chúng tôi được ở lại xem Tourane.

Các anh H. Đ. Tourane tiếp đãi chúng tôi rất tử tế: Các anh mời chúng tôi về đoàn quán ở, rồi lại dẫn chúng tôi đi xem tiả và đi thăm viện bảo tàng Chàm.

Các anh không để cho chúng tôi thiếu thốn một thứ gì.

27 *Septembre* — 8 giờ sáng chúng tôi từ giã các anh H. Đ. Tourane mang theo một mối tình nhớ tiếc. Đi quá Tam-Kỳ tàu lại đổi đường sắt sứt, hành khách phải xuống khuôn vác đồ đạc sang tàu khác. Chúng tôi có dịp làm việc thiện hàng ngày.

28 *Septembre* — 4 giờ sáng tới Tuy-Hòa, chúng tôi sang ô-tô Staca đi Đại-Lãnh. Giờ còn tối nên không được xem đèo Varella. Từ Đại-Lãnh tàu đi một mạch, hơn mười hai giờ đêm tới Saigon.

Mấy ngày ở Saigon — Ở Saigon chúng tôi ở trại trong sân Đoàn quán H. Đ. N. K. cùng với các anh em H. Đ. đại biểu các xứ khác. Thật là một cuộc họp bạn bất ngờ có đủ mặt cả 5 xứ. Nhưng trại họp bạn này khác thường lắm cơ các anh ạ. Có thể gọi là trại các ông hoàng được vì không phải làm gì hết. Ngày ngày hai chiếc ô-tô to tướng đến đón cả trại đi xem hội: Hôm xem bơi, hôm xem cinéma, hôm xem hát thật được xem đủ các cuộc vui có người mất tiền cũng không được xem. Nhưng phần nhiều hôm nào cũng phải đi diễu cùng với các thổ dân các xứ để cho công chúng Sài-thành xem. Có hôm lại được cầm cờ H. Đ. đi mở đầu diễu binh nữa mới oai chứ

Buổi chưa ô-tô đưa anh em về trại. Cơm đã có sẵn, anh em chỉ có việc dùng. Chiều ô-tô lại đến đón tối lại đưa về. Ngày nào cũng vậy anh nào muốn nghỉ chỉ việc xin phép và kiếm người thay.

Có khi tôi lại được đi đóng kịch tới một giờ đêm mới về ngủ, vui tợn.

Trong trại thì tươm tất lắm có hòm bỏ thư, có bán tem, phong bì và giấy, có người giặt hộ không phải giặt lấy, có nước uống suốt ngày, còn cơm thì không phải làm mà bao giờ cũng đúng bữa và khá lắm.

Thấm thoát một tuần đã qua, sau hai ngày nghỉ ngơi được tự do đi xem tỉnh; 9 giờ tối hôm 6 Octobre chúng tôi ra gare, ở đây đã đông đủ anh em H. ð. Saigon trong số có hai anh Ủy-viên Khắc và Lefron.

Anh em vòng tay hát bài tạm biệt không ai có vẻ ghen ngào vì cuộc họp bạn không có vẻ họp bạn Hương đạo.

GÀ MỜ
TRÁU XỨ LẠNG
NGỰA THÀNH NAM
HƯƠNG KHÉO

Tám anh Bắc-Kỳ ngồi trên tàu Hanoi - Saigon

Bản in T. B. 1, V.

Cách làm cho lều vải khỏi thấm nước

ABBA — PHẠM-VĂN-XUNG

Anh L. H. Y.

Anh muốn làm cho lều không thấm được nước, đây xin hiển anh 5 cách làm, có thể dùng làm cho lều vải hoặc bất cứ đồ dùng gì bằng vải cũng không thấm nước được.

Cách thứ nhất : Mua lấy chất sáp *paraffine* (là một thứ sáp trắng hơi chong chong, lấy ở dầu mỏ ra, dùng làm nến, như thứ nến của nhà *S^c Franco-Asiatique des Pétroles* bán ấy, và dùng để tẩm gỗ bồ đề làm que diêm) Phải nhớ mua thứ sáp *paraffine* hàng khó chảy (vì có thứ dễ chảy, đun tới 20—30 độ đã chảy, có thứ khó chảy đun tới 60—65 độ mới chảy). Đem sáp *paraffine* ra thành miếng nhỏ rồi cho vào dầu xăng cho tan ra (không phải nấu); cứ mỗi lít xăng thì 30 gam sáp — Đợi cho tan ra rồi đem lều vải ngâm vào nước xăng ấy độ mười mười lăm phút, xong thì đem ra để cho chảy bớt xăng đi, bóp đi bóp lại một chút rồi hong cho khô. (Không muốn ngâm thì quét nư quét sơn cũng được).

Phải nhớ : nếu vải mới, còn hồ, thì phải lấy nước nóng có sà-phòng va số-lả (hoặc bồ-tạ) mà ngâm rũ cho hết hồ đã, xong phơi khô rồi hãy làm như đã nói trên.

Cần thận : chớ làm gần lửa mà khốn.

Cách này dùng để tẩm quần áo hoặc vải lót trong lều (*tapis de tente*) hay là đồ vật gì khác bằng vải cũng được (xò xách nước, thùng chứa nước, *vache à eau*, v. v.). Những quần áo dùng cách này có điều bất tiện vì quần áo sẽ bí hơi.

Cách thứ hai - 1) Đem lều (hoặc đồ vật gì bằng vải) dùng vào 10 lít nước sôi sùng sục trong có một ki-lô sà-phòng không có « xút » (*savon neutre*) đã cho vào từ trước.

2) Xong rồi lấy ra đem ngâm vào 10 lít nước nóng trong có hòa sẵn 1 ki-lô phèn chua.

Cách thứ ba : Mua chất *acétate d'alumine* pha đặc về (đo bằng trọng lượng biểu của ông *Baumé* thấy được 8 độ). Cứ 1 phần thuốc ấy thì pha thêm 40 phần nước lã. Đem lều vải ngâm vào đây độ một hai ngày, thỉnh thoảng lại quấy lên. Rồi sau lấy ra để cho chảy bớt nước đi và hong trong rợp cho khô dần.

Buổi chưa ô-tô đưa anh em về trại. Cơm đã có sẵn, anh em chỉ có việc dùng. Chiều ô-tô lại đến đón tối lại đưa về. Ngày nào cũng vậy anh nào muốn nghỉ chỉ việc xin phép và kiếm người thay.

Có khi tôi lại được đi đóng kịch tới một giờ đêm mới về ngủ, vui tợn.

Trong trại thì tươm tất lắm có hòm bỏ thư, có bán tem, phong bì và giấy, có người giặt hộ không phải giặt lấy, có nước uống suốt ngày, còn cơm thì không phải làm mà bao giờ cũng đúng bữa và khá lắm.

Thấm thoát một tuần đã qua, sau hai ngày nghỉ ngơi được tự do đi xem tỉnh; 9 giờ tối hôm 6 Octobre chúng tôi ra gare, ở đây đã đông đủ anh em H. Đ. Saigon trong số có hai anh Ủy-viên Khắc và Lefron.

Anh em vòng tay hát bài tam biệt không ai có vẻ ghen ngào vì cuộc họp bạn không có vẻ họp bạn Hương đạo.

GÀ MỜ
TRÂU XỬ LẠNG
NGỰA THÀNH NAM
HƯƠNG KHÉO

Tám anh Bắc-Kỳ ngồi trên tàu Hanoi - Saigon

Bản in T. B. 1, V.

Cách làm cho lều vải khỏi thấm nước

ABBA — PHẠM-VĂN-XUNG

Anh L. H. Y.

Anh muốn làm cho lều không thấm được nước, đây xin hiển anh 5 cách làm, có thể dùng làm cho lều vải hoặc bất cứ đồ dùng gì bằng vải cũng không thấm nước được.

Cách thứ nhất : Mua lấy chất sáp *paraffine* (là một thứ sáp trắng hơi chong chong, lấy ở dầu mỏ ra, dùng làm nến, như thứ nến của nhà *St Franco-Asiatique des Pétroles* bán ấy, và dùng để tẩm gỗ bồ đề làm que diêm) Phải nhớ mua thứ sáp *paraffine* hạng khó chảy (vì có thứ dễ chảy, đun tới 20 - 30 độ đã chảy, có thứ khó chảy đun tới 60 - 65 độ mới chảy). Đem sáp *paraffine* ra thành miếng nhỏ rồi cho vào dầu xăng cho tan ra (không phải nấu) ; cứ mỗi lít xăng thì 30 gam sáp — Đợi cho tan ra rồi đem lều vải ngâm vào nước xăng ấy độ mười mười lăm phút, xong thì đem ra để cho chảy bớt xăng đi, bóp đi bóp lại một chút rồi hong cho khô. (Không muốn ngâm thì quét nư quét sơn cũng được).

Phải nhớ : nếu vải mới, còn hồ, thì phải lấy nước nóng có sà-phông va số-tả (hoặc bồ-tạ) mà ngâm rửa cho hết hồ đã, xong phơi khô rồi hãy làm như đã nói trên.

Cần thận : chớ làm gần lửa ma khố.

Cách này dùng để tẩm quần áo hoặc vải lót trong lều (*tapis de tente*) hay là đồ vật gì khác bằng vải cũng được (xò xách nước, thùng chứa nước, *vache à eau*, v. v.). Những quần áo dùng cách này có điều bất tiện vì quần áo sẽ bí hơi.

Cách thứ hai - 1) Đem lều (hoặc đồ vật gì bằng vải) dùng vào 10 lít nước sôi, sùng sục trong có một ki-lô *sa-phông không có « xút »* (*savon neutre*) đã cho vào từ trước.

2) Xong rồi lấy ra đem ngâm vào 10 lít nước nóng trong có hòa sẵn 1 ki-lô *phèn chua*.

Cách thứ ba : Mua chất *acétate d'alumine* pha đặc về (đo bằng trọng lượng biểu của ông *Baumé* thấy được 8 độ). Cứ 1 phần thuốc ấy thì pha thêm 40 phần nước lã. Đem lều vải ngâm vào đấy độ một hai ngày, thỉnh thoảng lại khuấy lên. Rồi sau lấy ra để cho chảy bớt nước đi và hong trong rợp cho khô dần.

UỶ-VIÊN MẮT TRỘM

(Tiếp theo số 21)

V - HỘI ĐỒNG BÍ MẬT

Cường bàng hoàng đứng lặng yên một lát. Hơi đất bốc lên lạnh thấu xương. Hàm tối như bưng. Dầu đã nhìn quen trong bóng tối, mắt anh cũng không nhận thấy gì.

Anh đành dờ tay xem xét chung quanh và thấy mình ở trong một đường hầm rất hẹp, hai bên vách đất xén thẳng băng, chạm mạnh là rơi xuống từng mảng. Đi được mấy bước, anh đứng lại suy nghĩ rồi lẩm bẩm nói một mình: «Quả nhiên tên trộm đã từ đây đến nhà anh Báo-khên... Nhưng, con đường hẹp thế này, ta vào tí nữa nhờ gặp quân gian trở ra thì chách làm sao?.. Đã đi, thì can đảm, sợ gì?..

Anh sờ soang đi trong bóng tối, ngạc nhiên khi thấy con đường không đi thẳng, lại uốn vòng cung. Cường đi như thê đến 50 bước; bỗng nhiên đến một chỗ rẽ, thấy có ánh sáng lơ mờ. Anh vội lần theo ánh sáng ấy nép mình đi vào. Từ đấy, anh thấy chân anh bước trên, một sào ván mỏng, dờ hai bên tường cũng thấy lát ván chứ không dè đất như ngoài kia. Đi thêm mười bước nữa, con đường lại ngoắt theo thước thợ. Vừa thò đầu ra khỏi góc đường, một khung ánh sáng chiếu thẳng vào mặt anh. Liếc mắt anh không thấy một bóng người, không thấy i đáng nghi, vội vàng rảo bước đi thẳng vào.

Cách này phải một điều bất tiện là những cái mắt bằng đồng (hoặc thứ gì bằng kim khi) sẽ bị thuốc acétate ăn hỏng. Vậy lều nào làm mắt (ocelles) bằng da hãy dùng cách này.

Lỗi này lợi một điều là vải không thấm nước được nhưng vẫn thông hơi. Nhưng tình huống lại phải làm thuốc lại chứ không được mãi mãi.

Cách thứ tư :

Keo (gélatine)	1.000 gam
Sà phòng mỡ bò không còn xút (savon de suif très neutre) thừa	1.500 gam
Phèn chua	1.000 gam

- 1°) Ba thứ ấy hòa vào nước sôi sùng sục 30 lít.
- 2°) Rồi để nguội bớt chỉ còn hơi ấm ấm thôi (50 độ). Đem các đồ vải dúng vào cho thuốc thấm khắp.
- 3°) Đem phơi khô.
- 4°) Rửa nước lã.
- 5°) Rồi lại phơi khô.

Nhời dặn ≡ Nếu dùng ít thì rút bớt cân lượng các thứ đi.

Anh lần vào trong một buồng nhỏ, rất ưưng vì gian này để tối. Cái ánh sáng dẫn đường cho anh lúc này do ở buồng bên trong đưa ra. Anh vội đưa mắt nhìn quanh chỗ anh đứng: một gian buồng giải 3 thước, rộng 1 thước rưỡi. Dữa là một lối đi đưa thẳng vào cửa buồng có ánh đèn, còn hai bên xếp đầy lên tận trần nhà các bao gạo, thùng rượu và than củi.

Nhẹ nhàng như con sóc, Cường leo lên trên đống thùng rượu rồi nằm gọn tận sát tường, anh ghé mắt nhìn vào cái cửa để hở.

Một cảnh tượng lạ lùng làm anh ngừng thở, tim hồi hộp. Ở góc buồng đối với chỗ anh, trên một cái bàn con, một người bị trói dặt cánh khuỷu nằm thẳng căng, đầu thò ra ngoài thành bàn. Vì đầu quay vào bên trong, nhìn thẳng vào cái lò sưởi lớn nên anh không nhận rõ là ai. Ở đằng chân người nằm, một người cao lớn, khoác cái áo toí đứng sững. Cả hai người đều không nói nửa lời. Một không khí nặng nề đè ép trong gian buồng lạnh lẽo: ngoài tiếng củi nổ lép bép trong lò sưởi không còn một tiếng động nào. Hai người trong cảnh ấy đều lặng yên như những pho tượng bằng sáp.

Cường thấy hồi hộp, khó chịu trước cảnh lặng lẽ nặng nề ấy. Anh đưa mắt giơ xét thì thấy gian buồng ấy khá rộng, chiều dài 4 thước, chiều ngang 3 thước rưỡi, chần sàn và bốn bức tường đều lát ván như trông những mỏ than. Dữa buồng kê một cái bàn thật giải chung quanh bày trên 30 cái ghê dựa. Trong cùng là cái lò sưởi lớn, lửa cháy rần rật. Trên mặt lò để một cây đèn manchon lớn, chiếu sáng hết cả phòng. Hai người từ nãy cũng vẫn yên không cựa cựa. Anh

muốn bày một miếng ván, nắm một dùm gạo ném vào để xem họ là người hay là ma thì anh bỗng rất mình chổ mắt nhìn vào góc phòng đằng kia:

khi ngọn lửa trong lò bỗng bùng to lên, anh thoáng thấy ở dưới gầm cái bàn dài, hai con mắt trô trố nhìn về chỗ người đứng. Cường đương chú ý nhìn người nấp dưới gầm bàn, hai mắt tỏ ý kinh ngạc và sợ hãi ấy, thì, bỗng nhiên pho tượng đứng sững từ nãy cử động. Anh thấy người ấy bước lại gần đầu người nằm, cúi xuống hỏi: « Thế nào! tỉnh chưa? — Ừ! được rồi, Thế ta nói chuyện được chứ? »

THANG - TIEN 55, Jambert, HANOI

Cái đầu người nằm sẽ gật.

— Hay lắm! Thế để đâu? Không? Sao gân thế. Đàng này ta cũng biết thì nói đi có phải khỏi khổ thân không? Thế nào? Bằng lòng chưa? Nói thì ta tức khắc cởi trói cho, bỏ để ở miệng ra cho dễ thở, v sẽ là bạn ta Bằng không!.. thì đừng có trách! Thế nào?»

Cái đầu lại lắc.

— Được rồi!

Nói rồi người ấy đẩy cái bàn có bánh xe lại gần lò sưởi. Khi còn cách ngọn lửa 3 bước thì đổ lại, cười gằn:

« Hừ! ăm nhỉ! không chịu nói thì sẽ được ăm hơn. Thế nào? »

Cái đầu lại sẽ lắc. Cái bàn lại bị đẩy cách lò sưởi chỉ một bước. Bị ánh lửa chạm vào mặt, cái đầu cố ngoái sang bên này bên kia để khỏi nóng. Và có mấy tiếng ú ở phát từ trong cổ họng ra.

— Có thể chứ. Giờ thì nói nhớ!

Khi đã tháo cái khăn tay buộc ở miệng ra, người ấy lòi trong mồm người bị nằm một nắm để lớn, rồi cúi đầu xuống tận miệng, hỏi:

— Để đâu! Một tiếng thôi là đủ! Không cần nhiều.

— Không bao giờ! Hình phạt vô ích.» Một giọng nói khàn khàn phát từ cổ họng người bị trói ra.

— Được rồi! Biết tay ta!

Nói rồi, người khoác áo toi vội ấn nắm để rồi bịt chặt mồm người này lại. Xong rồi, sau khi ném thêm củi vào lò sưởi, người ấy như muốn kéo dài hình phạt của người bị trói -- từ từ ấn cái bàn để sát miệng lò. Ngọn lửa, vì mới thêm củi, bốc lên đùng đùng, thỉnh thoảng một lưỡi liếm mạnh vào mái tóc, cháy xém, khét lẹt. Người bị hành hình, hết sức dẩy dựa, kêu u ú lên một hồi rồi ngất đi.

— Thôi! thế tạm đủ cho ngày hôm nay!

Nói rồi người ấy đẩy lùi cái bàn ra xa, gò tay xuống bàn 3 cái, tức thì ở cái cửa nách bên trong có 2 người lực lưỡng đi ra.

— Đem đi!

Lẳng lẳng như hai cái bóng, 2 người kéo cái bàn vào buồng trong. Cường liếc mắt nhìn, người ở dưới gầm bàn cũng đã lúi đi từ bao giờ.

Người cao nhón khoác áo toi đi lại trong phòng. Cường nhận kỹ thấy rất quen với nét mặt xương xương, và dưới đôi lông mày đậm, hai con mắt sáng quắc ấy, nhưng không nhận được là ai.

Bỗng người ấy rút còi trong túi thò một tiếng dài. Tức thì có tiếng chân người từ trong buồng bên, một bọn ngoài ba mươi người đi ra, mỗi người đứng thẳng sau một cái ghế.

Cường rất ngạc nhiên vì chúng đã làm được những đản hàm to lớn thế mà không ai biết.

Tên đầu đảng ra hiệu cho mọi người ngồi xuống. Tất cả đều nắm tay dơ thẳng lên chào rồi ngồi xuống ghế và hội đồng bí mật bắt đầu.

(Còn nữa)